

ČASOPIS

Listopad

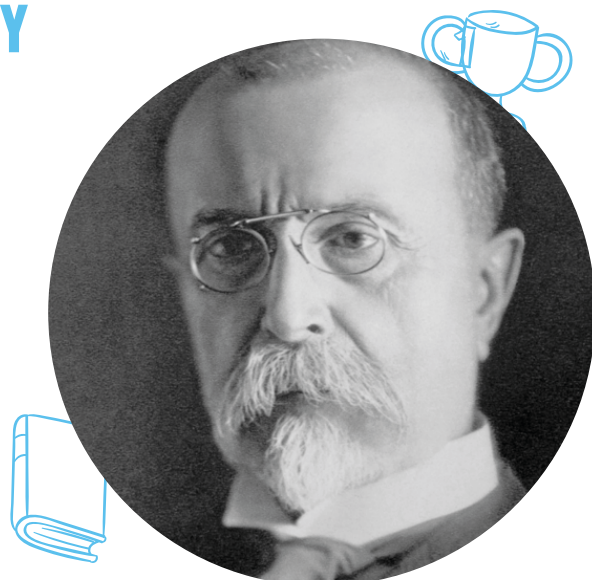
Základní škola Ruda nad Moravou, okres Šumperk, příspěvková organizace

Sportovní 300, Ruda nad Moravou 789 63, tel. 583 236 115, email: zsruda@zsruda.cz, IČ: 00 852 015

100 LET ZALOŽENÍ REPUBLIKY

V neděli 28.10.2018 proběhlo sté výročí vzniku ČSR. Okolnosti vzniku jsou spojené s 1. sv. válkou, rozpadem Rakousko – Uherska a osobností T. G. Masaryka. Během těchto 100 let nás stálo velké úsilí stát vybudovat a udržet jej vzhledem k vypjaté situaci a událostem 20. století. Ačkoli se Slovenskem již jeden stát netvoříme, stále nás pojí myšlenka slovanské vzájemnosti, na které i nadále stavíme.

Žáci naší školy pod vedením svých vyučujících zpracovávali ve vyučovacích hodinách projekty zaměřené na 100 let od založení republiky. Stálá expozice tvořená z prací dětí je umístěná na chodbě u vedení školy.

ŠKOLA PŘED 100 LETY?

Dokážete si představit, jak v roce 1918, po skončení 1. světové války, vypadalo školství? Společně se teď podíváme, jak školy před 100 lety vypadaly a co se učilo.

12ti let. Bylo ustanoveno, že kapacita třídy nesmí překročit 80 žáků. To je o dost více než kapacita dnešních tříd. Jen si představte, že máte dalších 50 spolužáků.

Jaké byly školy?

Píše se rok 1918 a základní školy se rozdělují na obecné a měšťanské. Dále existují jen gymnázia, obchodní akademie, průmyslové a zemědělské střední školy. V Čechách existovalo 3 500 základních škol a docházku musely plnit děti od 6ti do

Co se učilo?

Učit se smělo jen podle schválených knih, chudí žáci však měli učebnice zdarma. Ve školách se děti učily čtení, psaní, počty, náboženství a hudbu. Na školách byly taky běžnou a častou záležitostí tělesné tresty.

Napsala: Eliška Makáňová (9.A)

BÁSEŇ

Včera jsem viděl slepici,
udělal jsem z ní krupici,
byla velmi dobrá,
zítra střelím bobra.

Bobra zítra sním,
to já dobře vím,
polévku si udělám,
pak na těsto zadělám.

Z těsta ženu upeču,
pak ji celou vysvělu,
upeču i perníčky,
ráno budou knedlíčky.

Petr Šaj (9.B)

PRÁCE ŽÁKŮ, KTERÍ JIŽ STUDUJÍ NA SŠ

Co mi škola dala a vzala?

Co mi škola dala a vzala? Nad touto otázkou jsem nikdy nijak moc nepřemýšlela. Kdyby se mě na ni někdo zeptal, vypadlo by ze mě asi to, že mi dala vzdělání a vzala čas. Je toho ale mnohem víc.

Co všechno mi tedy škola dala? Dala mi spoustu znalostí, informací, zkušeností, přátel, zážitků a příležitostí. Je pro mě důležitá. Bez ní bych dnes byla pravděpodobně negramotná. Neuměla bych psát a číst a počítat. I tyto základní věci.

A to je vše, co mi nabídla? Ne, škola mi také nabídla různé kroužky a koníčky. Také výlety do zajímavých a někdy i nezajímavých míst.

A teď další, ta spíše negativní otázka: Co mi škola vzala? Určitě mi vzala spoustu a spoustu času, ve kterém jsem toho mohla hodně udělat. Škola mi vzala devět let a toto číslo se bude každým rokem zvyšovat. Ale nelituji toho. Jsem ráda, že jsem ten čas mohla věnovat právě škole.

Koleta Staroveská

Co je to nic? Jak vypadá? Můžeme ho někdy nebo někde vidět?

Co je nic? Nad touhle otázkou by se dalo dlouho uvažovat, ale myslím, že bude lepší, když si pod tím nic něco představíme. Každý si pod tím pojmem představíme něco jiného. Někdo si pod tím představí bílo, někdo prázdný pokoj a někdo si zase připadá jako nic, když je sám.

Tyto věci ale stále nejsou nic. Jsou něco. Asi vás teď napadá, že nic může být taky třeba vzduch, protože ho nevidíme a je průhledný. Ale není to tak. Vzduch sice vypadá jako nic, ale pořád je to vzduch, i když ho nevidíme. A je to tak se všemi věcmi, které si pod pojmem nic představíme. Pořád to bude něco, ať už to vypadá, jak chce.

A jak tedy to nic doopravdy vypadá? Když jsem byla malá, představovala jsem si nic jako jednu barvu, která je všude. Když se nad tím ale zamyslím dnes, už si to nedokážu představit. Myslím si tedy, že to, jak nic vypadá, je na fantazii každého z nás.

Myslíte si tedy, že můžeme to nic někdy vidět? Opravdové nic vidět nemůžeme. Zkuste si totiž představit, že najednou náš svět pohltí nic. Jak to bude vypadat? Nějak vypadat to určitě bude. A pokud to nebude nijak vypadat, jako třeba vzduch, bude to mít určitě nějaký zápach. O představách nic se můžeme jen dohadovat a uvažovat. Ať už si totiž pod pojmem nic představíme cokoli, vždy to bude něco. Jako třeba s tím vzduchem.

No a jak vypadá to vaše nic? Mně to přijde jako takový nekonečný příběh.

Marie Kamlarová

Vypravování

Tmavý večer, nebe poseté hvězdami a dvě osoby jdoucí po úzké pěšině.

Vzdalovaly jsme se od světél paneláku. V okolí nebylo slyšet nic jiného než naše tiché hlasy a malé cvrčky. Foukal teplý vítr, který nás hladil po vlasech a rozevlál je do všech stran. Jediné světlo, které na nás dopadalo, pocházelo z pouličních lamp a zářících hvězd.

I když to byl klidný večer, my byly až moc živé. Povídal jsme si o všem, co nás v tu chvíli napadlo. Zpívaly jsme různé melodie písní a užívaly si volnost. Smály jsme se na celé kolo. Zrovna jsme minuly jednu z vysokých lamp, když Markét napadla šílenost.

„Myslíš, že tam vylezu?“

„Prosím, nezkoušej to.“

Trochu jsem se zděsila. Ne, že bych jí nevěřila, ale je tak trošku antitalent. Bohužel v tomto jsme obě stejné. Ani jsem nestihla další krok a ona už se škrábala na lampu. Odpočítávala jsem vteřiny, kdy spadne dolů. Naštěstí se nedostala ani o kousek výše a už sjela nohama zpět na zem mezi kopřivy.

„Sakra to pálí!“

„Nemáš tam lézt.“

Smály jsme se ještě hodně dlouho a začaly fotit šílené fotky s lampou, ze které Markét před chvílí spadla. Možná se to zdá neuvěřitelné, ale takto jsme strávily skoro celou hodinu. Vítr se začínal ochlazovat a my si začaly užívat tu pravou noc. Pokračovaly jsme polní cestičkou vedoucí k místní škole, když do mě Markét lehce strčí.

„Hele.“

„Co?“

„Támhle.“

Kouknu se směrem, kterým ukazuje její ruka. Před námi na poli stojí tmavý stín. Zaměřila jsem se na něj a rozpoznala obrys srnky. Její oči zářily do dále. Možná to bylo tou tmou, ale zdálo se mi, že mají zelenou barvu. Nehybně jsme stály a pozorovaly to překrásné stvoření. Pomalu odkráčela zpět do lesa a my zůstaly stát celou dobu, dokud neodešla. Sice žijeme také na vesnici, ale nikdy jsem neměla možnost vidět srnu takhle blízko.

Byl to dlouhý večer. Z teplého větru se stal chladný. Naše teplé mikiny už ho nedokázaly zastavit a my se musely vydat směrem domů. Tiše jsme se loučily. Před vchodem do paneláku jsem se naposledy nadechla příjemného večerního vzduchu a zmizela v teple paneláku s myšlenkou, že tohle si musíme zopakovat.

Žákyně (9.A)

SOUTĚŽ O NEJHEZČÍ DÝNI

Dne 26. 10. 2018 proběhlo vyhodnocení soutěže o nejzdařilejší zpracování vydlabané dýně.

ADAPTAČNÍ KURZY 6. TŘÍD

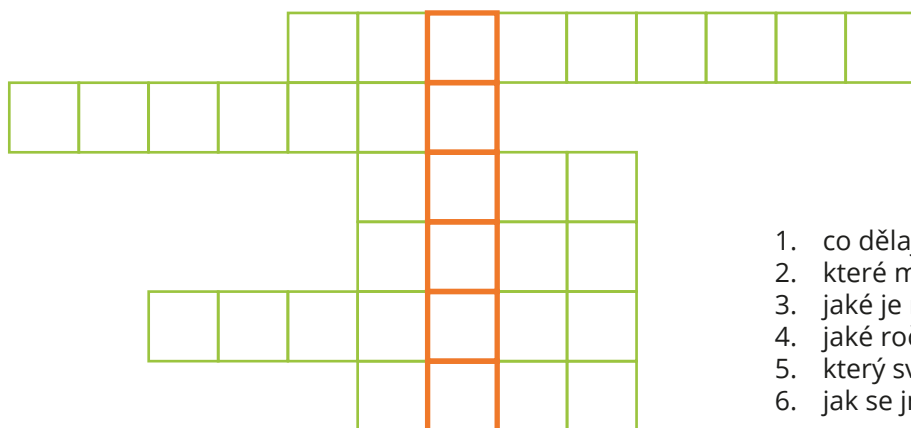
Na konci měsíce září odjeli žáci 6. tříd na adaptační kurz do Střediska ekologické výchovy v Mladoňově. Tříde 6.A (24.-25.9.) nepřálo počasí, proto se velká část programu odehrávala v budově. Ale i tak si děti zahrály mnoho společných her a užily si spoustu legrace.

6.B (26. - 27.9.) si naopak mohla užívat nádherné podzimní počasí při celodenním výletě na Rabštejn. Cestou si žáci zahráli zajímavé hry a zažili i trošku „horolezení“ na rabštejnských skalách.

Oba kurzy byly velmi zdařilé, vše proběhlo v klidu a bez větších problémů.

HALLOWEENSKÁ KŘÍŽOVKA

1. co dělají stromy na podzim
2. které místo navštívíme na dušičky
3. jaké je nejčastější podzimní počasí
4. jaké roční období následuje po podzimu
5. který svátek se slaví 31.10.
6. jak se jmenuje nápoj z jablek